

Hans Christian Andersen

Ružno pače

Učiteljica mama

Jednog proljetnog dana na imanju dobrog seljaka, u gnijezdu mame Patke, izleglo se neobično pače.

Razlikovalo se od svojih sestara i braće jer je bilo veliko i ružno.

Učiteljica mama

Ostali pačići iz istog gnijezda odmah su mu se počeli rugati, a čak ga je i mama Patka zanemarivala prilikom hranjenja i upoznavanja s drugim životinjama iz dvorišta. Jadno pače nije imalo ni jednog prijatelja na imanju jer su mu se životinje rugale i izbjegavale ga.

Jadnom malom pačiću nije preostalo ništa drugo nego otići s imanja, što dalje od zlobe i poniženja. Očiju punih suza i sa strahom u srcu da nikad neće biti voljeno, ružno pače pobježe iz svog doma.

Stigla je jesen. Lišće je opadalo s granja i malom pačiću je bilo sve hladnije. Pokrivao bi se lišćem da se bar malo zagrije. I tako je uspio preživjeti jesen, ali poslije jeseni dolazi zima i vrijeme je bilo sve hladnije i hladnije a počeo je i snijeg padati.

Učiteljica mama

Nakon dugog lutanja, sav promrzao, iscrpljen i gladan pačić je naišao na malu seosku kućicu. Zavukao se među drva ispred kućice, nadajući se da će se tako sakriti od zime, tuđih pogleda i podrugivanja. Tu je ostao nekoliko dana dok ga promrzlog i izgladnjelog, nije pronašao pas dobre bakice, koja je živjela u toj maloj seoskoj kućici.

Sa bakicom su u kući živjeli njen pas i mačak. Ona je nježno uzela pačića u svoje ruke i unijela ga u kuću u kojoj je bilo toplo i koja je bila ispunjena slasnim mirisima, koji su prijali malom praznom stomačiću ružnog pačeta. Čim se malo ugrijao, bakica ga je nahranila i okrijepila toplinom svog doma i svoje dobrote. Tu je pačić po prvi put osjetio ljubav i toplinu vlastitog doma.

Ali, nisu bas svi u kući voljeli malo ružno pače. Kad je došlo proljeće, mačak više nije mogao prikriti svoju ljubomoru i jednog dana je tako lukavo prevrnuo vreću brašna da se brašno rasulo po cijeloj kući a bakica je povjerovala da je to učinilo malo ružno pače i jako ju je naljutilo što je tako nezahvalan pa ga je izjurila iz kuće.

Učiteljica mama

Srećom, ubrzo je ponovno stiglo proljeće i sva je priroda blistala od sreće. Jedino je jadno malo ružno pače bilo jos uvijek tužno. Bio je sam i niko ga nije volio. Lutao je po ozelenjelim šumarcima, poljanama prekrivenim raznobojnim cvijećem a prolazeći pored potoka i rječica nije se ni usudio pogledati u vodu, da ne bi vidio svoj ružni lik na njenoj površini.

I tako, lutajući, slučajno stigne do jezera. A tamo na jezeru ugleda prekrasne patke koje baš i nisu bile patke, jer su imale kao snijeg bijelo perje i duge lijepe vratove. Pačić nikada do tada nije vidio labudove i nije znao kako su oni lijepi, pa sav zbunjen uđe u vodu da bi im prišao bliže i bolje ih pogledao.

Ali tek što je dotaknuo površinu jezera, primjetio je isto tako lijepi bijeli lik kako se odražava na površini vode točno ispred sebe. Iznenadio se, okrenuo se i lijevo i desno da vidi gdje se to skriva taj tako lijepi labud. Ali kako u njegovoj blizini nije bilo nikog shvatio je da se to njegov lik odražava na površini vode i pačić je bio toliko zadivljen svojom ljepotom da nije mogao odvojiti pogled od svog lika. A tada su do njega doplivali drugi bijeli labudovi i radosno ga pozdravili poželjevši mu dobrodošlicu. Svi su u glas pričali i nitko nikog nije baš mogao čuti. Ali to nije bilo ni važno.

Učiteljica mama

Mali ružni pačić, sada prekrasan bijeli labud, našao je svoj dom i ljubav. Labudovi su zajedno provodili prekrasne ljetnje dane na jezeru, uživajući u međusobnoj ljubavi, poštovanju i razumijevanju. A kada je došla jesen i lišće počelo žutjeti i opadati s drveća, svi labudovi su poletjeli prema jugu u toplije krajeve.

Dostojenstvom letom, široko raširenih krila, naš nekad mali ružni pačić, sada prekrasan bijeli labud, nadletio je imanje na kojem je rođen. Sa visine pozdravi mamu Patku, svoje sestre i braću koji su bili toliko zaprepašteni kada su vidjeli tog prelijepog labuda, da nisu mogli ni riječi da izuste.

Idućeg proljeća će se vratiti, a vi pogledajte ponekad u nebo, pa kad vidite lijepog bijelog labuda, mahnite mu.

Učiteljica mama

KNJIŽEVNIK: HANS CHRISTIAN ANDERSEN
NASLOV: BAJKE
RUŽNO PAČE

Glavni lik je _____.

Sporedni likovi: _____.

U pačjem gnijezdu izlegli se pačići i _____.

Patka majka vodi pačiće na prvo _____.

Ružno pače odlazi iz dvorišta jer mu se svi _____.

U bakinoj kućici susreće _____.

Ružno pače susreće _____ koji odlaze na jug.

Ružno pače je postalo _____.

Smiijemo li nekog procjenjivati samo po vanjskom izgledu? OBJASNI.

Učiteljica mama

HANS CHRISTIAN ANDERSEN

BAJKE (plan po kojem ćemo pisati lektiru)

1. NASLOV DJELA: BAJKE (RUŽNO PAČE)
2. IME I PREZIME PISCA
3. MJESTO RADNJE. (navedi sva mjesta radnje i to onim redom kako ih u bajci upoznajemo)
4. VRIJEME RADNJE: (pronađi u bajci i prepisi po jednu rečenicu iz koje se vidi da se opisana radnja događa ljeti, u jesen, zimi i u proljeće)
5. GLAVNI LIK: navedi glavni lik i opiši njegov izgled
6. SPOREDNI LIKOVI: (ispiši imena ostalih likova iz bajke i to onim redom kako ih u bajci upoznajemo)
7. TIJEK RADNJE: u najviše 10 točaka (10 rečenica) napiši tijek događanja
8. POUKA (Što si naučila/naučio iz ove priče? Kakav treba biti?
Neka ti pomognu slijedeće riječi iz priče:
„Dočekao je radost nakon svih onih nevolja i nedaća što ih je prepatio, sad je istom znao cijeniti sreću i krasotu što mu je svanula.“)
9. ILUSTRACIJA: (nacrtaj ono što želiš zauvijek zapamtiti, jer je najljepše, iz bajke Ružno pače)

Sanny

Ime i prezime: _____

Ružno pače

1. U koje godišnje doba započinje ova bajka?

2. Ružno pače sebe nije vidjelo u ogledalo, ali ipak je uvjeren da je ružno. Zašto?

3. Labudić ima: (zaokruži točan odgovor)

- a) dobro srce
- b) lošu narav
- c) dobre prijatelje

Sanny

Palčica

1. Zašto se bajka zove Palčica?

2. Palčica upoznaje krta. Napiši jednu riječ o:

a) krtovom izgledu

b) što krt
voli

c) što krt ne
voli

3. Što je Palčica dobila na dar (najljepši dar) i kako se zove na kraju bajke?

Sanny